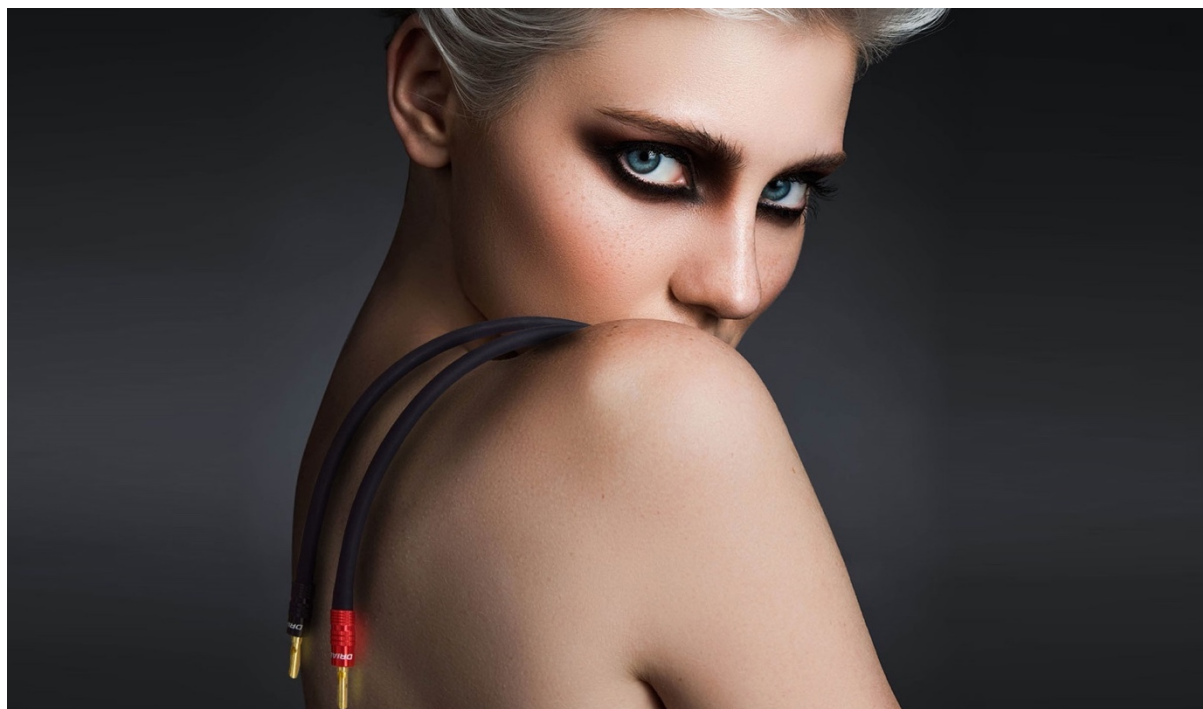

Review: Driade Systems Flow Cables

HIFI.NL | 2 april 2021 | René van Es

De meest ondankbare taak voor iedere recensent is het beoordelen van kabels, of het nu gaat om luidsprekerkabels, interlinks, ethernetkabels of netsnoeren. Want kabels zijn vaak systeemafhankelijk qua resultaat, worden liever in goten verstopt door huisgenoten die niets met audio hebben en zijn volgens velen altijd te duur. Als de recensent in pek en veren wil worden gerold op forums, dan is een kabelrecensie de kortste weg. Daar komt dan nog bij dat een kabel eigenlijk strikt neutraal moet zijn, niets mag weglaten en zeker niets mag toevoegen, wat erop neerkomt dat als een kabel geen verschil maakt, het de beste kabel is. Maar hoe weet je dat nu? Want er is altijd een kabel nodig en wie sprak de waarheid in een vergelijk?

Driade Systems wellicht? Het streven daar is in ieder geval het maken van kabels die “onhoorbaar” zijn. Zijn de Driade Flow de kabels waar u niets van gaat vinden? Dan is de maker gek genoeg heel tevreden.

Driade Flow 405 luidsprekerkabels

Arnold Heres, drijvende kracht binnen de onderneming, heeft zijn sporen verdiend binnen en buiten de audio-industrie. Tijdens een periode dat hij werkte met een ontwikkelingsteam voor digitale producten die tot ver in de megahertzen schakelden werd de basis voor Flow gelegd. Er waren kabels nodig die het signaal zo min mogelijk mochten aantasten, zonder RFI (elektromagnetische inductie en elektrostatische koppeling) te veroorzaken, om de elektronenoverdracht zo zuiver mogelijk te houden.

Bij de ontwikkeling van de Flow kabels heeft Driade speciale aandacht geschonken aan zaken als wervelstromen (Eddy currents), reflecties van elektronen in de geleider en kwantummechanica. De basiszaken die belangrijker zijn voor kabels dan gebruik van

exotische materialen, zo schrijft Driade op de website. Letten op geometrie van de geleider of het isolatiemateriaal heeft pas zin als gelet is op hoe elektronen en velden zich bewegen in en buiten het geleidermateriaal. De uitkomst bleek een kabel bestaande uit honderden dunne, zuiver koperen aders, gevlochten in strengen. Voor de Flow 405 luidsprekerkabel zijn dit drie samengevlochten strengen.

Deze drie strengen zijn omwikkeld door een natuurzijde mantel, vervolgens omhuld met een synthetische rubbersoort waarin metaaldeeltjes zijn verwerkt, maar zodanig dat er veel lucht om de natuurzijde overblijft. De gevlochten draden eindigen in het busje dat tegelijk de holle banaanstekker vormt. Hol omdat massa verstoring werkt en last heeft van wervelstromen. Ongeacht het soort materiaal is veel contactoppervlak nodig, maar niet massief. De richting voor het aansluiten van de kabel wordt aangegeven, de stekker krijgt een rood of zwart geïsoleerd aluminium huisje en de bedrukte krimpkins zorgt voor een naadloze aansluiting van het synthetische rubber op de voor Driade vervaardigde Flow Copper G banaanstekker.

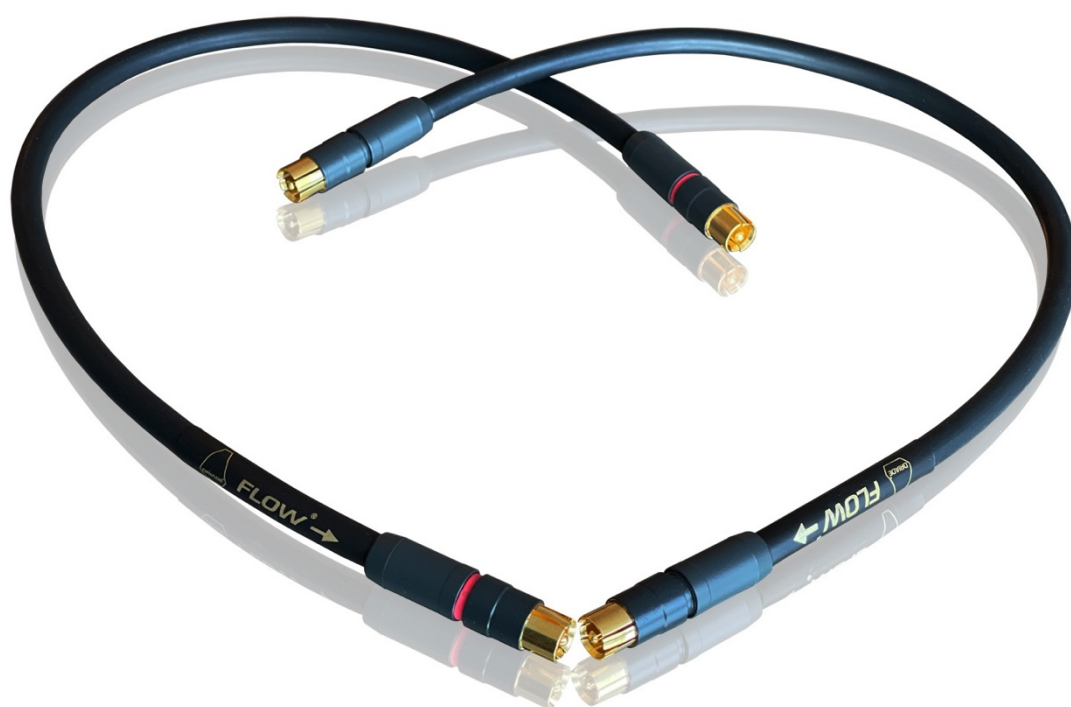

Een set kabels met een lengte van drie meter heeft een vrijwel constante weerstand over het hele frequentiegebied. Gemeten bij 1kHz is dat 0,038 oplopend tot slechts 0,040 bij 100kHz. Dat is inclusief de connectoren en de gesoldeerde verbindingen. De plus en de min bestaan uit losse kabels die erg soepel zijn en perfect zijn afgewerkt. De prijs voor een set Flow 405 luidsprekerkabel is 799 euro bij een lengte van 2 x 3 meter.

Driade Flow Link Prime 202 en Flow Link Reference 808

De Flow RCA interlinks zijn opgebouwd met een zelfde filosofie als de luidsprekerkabel, al zijn de geleiders nu samengeslagen uit dunnere geweven strengen. In de Flow Link Prime 202 zijn de individuele geleiders even dun als bij de Flow 405 luidsprekerkabels. In de Flow Link Reference 808 is de dunste ader gebruikt die produceerbaar is. Terwijl de totale doorsnede en dus de oppervlakte van de geleiders in beide interlinks gelijk is, verschillen ze toch in klank. De uitermate dunne geleider in de Flow Link Reference 808 is kostbaarder om te vervaardigen en lastiger om te verwerken, vandaar de hogere prijs.

Signaal en massa geleiders zijn omhuld met zuiver zijde en daarna samen in één synthetische rubbermantel verwerkt waarbij lucht als isolator zijn werk doet. Cinch pluggen worden betrokken van Neutrik, de Pro versie van de RCA plug klemt namelijk goed zonder krassen achter te laten op RCA chassisdelen, iets waar sommige audiofielen allergisch voor schijnen te zijn. De binnenzijde van de Neutrik Pro is speciaal daarvoor gepolijst. Bijzonder bij de Neutrik Pro is de bewegende bus die de afscherming vormt. Maakt elke andere RCA plug eerst contact met de signaalpin, wat velen zullen herkennen als de vreselijke brom als de apparatuur aanstaat, de Neutrik RCA maakt eerst contact met de massa, dan schuift de huls naar achter en maakt de signaalpin pas verbinding. Veilig en deugdelijk. Net als bij de Flow luidsprekerkabel is het streven het laag niet vetter te maken, het hoog niet aan te zetten, geen nadruk te leggen op het middengebied maar strikt neutraal een verbinding te vormen. Verbinden alsof de kabel niet aanwezig is in een systeem, hoe gek dat ook klinkt.

De prijs voor een stereoset Flow Link Reference 808 van één meter is 749 euro. De prijs van de eenvoudigere Flow Link Prime 202 is 499 euro. Voor meer info kun je terecht bij driadesystems.nl.

Waar en waarom?

Bij het beluisteren van de Flow kabels is niet over één nacht ijs gegaan. Na de luidsprekerkabel enige tijd in mijn eigen systeem te hebben gebruikt, kwam ik ze tegen bij [een bezoek aan Musicom in Groningen](#), waar ze aangesloten waren op een set Driade Premium Model 3 speakers en een Ayon Spirit SE buizenversterker. Vervolgens bij [Ferry Kremers Audio Consultancy & Sales in het Drentse Schoonoord](#), tussen een Ayon Spirit V versterker en Driade Premium Model 2 luidsprekers, waar ook de oerversie van de interlink al gebruikt kon worden. Daarna is de luidsprekerkabel ingezet om thuis een PrimaLuna ProLogue Four eindversterker aan te sluiten op een paar [Wharfedale Linton Heritage](#)

85 Anniversary speakers en later elders weer op Spendor Classic 4/5 luidsprekers voor recensies. De nu beschreven luistersessie waarin de Driade Flow kabels eindelijk de hoofdrol spelen, is gedaan met een Auralic Aries G1 streamer, Metrum Acoustics Adagio DAC en Forte eindversterker, die combinatie is aangesloten op Falcon LS3/5a Gold Badge luidsprekers met Townshend Maximum Supertweeters. Ik weet dat mijn hier als standaard gebruikte interlink (CrystalConnect Reference) en luidsprekerkabels (Inakustik LS-2404 AIR) snel, luchtig en erg ruimtelijk spelen in een groot stereobeeld, details doorlaten, de lage tonen in bedwang houden. Ik weet ook dat vooral Inakustik vanwege de bijzondere constructie en CrystalConnect vanwege het zilver een veelvoud kosten van de Flow kabels.

Muziekkeuze

Er is veel muziek gepasseerd in de weken dat de Flow kabels aangesloten waren, maar om niet helemaal te verzanden in een brei aan informatie trek ik vier gespeelde stukken naar voren om te kunnen beschrijven wat de kabels “doen”. Geen zwaar audiofiele stukken, geen speciale opnames, wel van enige kwaliteit. Het gaat daarbij om Allan Taylor met “All is one”, Veldhuis & Kemper met “Ik wou dat ik jou was”, Till Brönner met “Bumpin’” en tot slot Viktoria Tolstoy zingend “A moment of now”. Saillant detail, op de eerste versie van de interlink was mijn oordeel reden genoeg voor Driade Systems om hem uit de recensie te trekken. In de daarop volgende weken kreeg ik een paar keer een prototype geleverd waarop ik commentaar mocht geven.

Dat, tezamen met het oordeel van andere luisteraars, heeft unaniem geleid tot de twee types RCA interlinks die nu wel op de markt komen en beschreven worden. Als u ze ooit zelf probeert en ze bevallen, dan mag ik een klein schouderklopje krijgen, vindt u ze tegenvallen dan is het mede mijn schuld. Mea culpa.

Flow 405

Als ik Taylor speel op mijn systeem met mijn standaard kabels dan staat zijn stem lekker hoog afgebeeld, terwijl slagwerk lager in het stereobeeld en naar achteren weggezet is. Een vrouwenstem zingt soms mee, te vinden precies tussen Taylor en het slagwerk in. Het stereobeeld is breed, al loopt het niet van muur tot muur. Speekselgeluiden, trillingen, resonanties in de zware stem van Taylor komen allemaal tevoorschijn. De lage tonen vormen een stevig fundament zonder te gaan dreunen.

Met Taylor en Flow luidsprekerkabels ontstaat het idee dat het volume omhoog is gegaan. Zijn stem wordt diep, groot, verder losgemaakt van de band, indringend. Een tweede stem is direct herkenbaar als de stem van een vrouw, dat is lang niet met elke kabel het geval. Het stereobeeld is compacter ten opzichte van mijn referentie kabels, die juist om de reden van een groot stereobeeld zijn gekozen. Maar de extra lucht van die kabels maakt dat het fundament niet altijd aanwezig is. De Flow warmte in de stem van Taylor zorgt ervoor dat hij hevig binnenkomt, alsof hij echt voor de luisteraar zingt en niemand anders. In gedachten kijkt hij je aan. Details blijven in overvloed aanwezig, van lichte tingels tot een roffelende drum. Het is fijn luisteren op deze manier.

Veldhuis & Kemper aan de beurt. Terug naar de uitgangssituatie. De eerste stem komt rechts, de tweede links wat naar voren. Piano is hinderlijk door de stemmen heen in de mix. Dan schuiven de stemmen samen naar het midden. Het stereobeeld is breed en tegelijk plat

met weinig diepte. De weergave is scherp, erg elektronisch, rommelig en breng weinig emotie. Met de Flow 405 verschuiven de stemmen wat in het stereobeeld, ze komen dichterbij en waar de eerste stem naar het midden schuift gaat de tweede stem eerst naar links om later terug te keren naar het midden, zodat de twee stemmen uiteindelijk dichterbij elkaar eindigen. Het is vervelende muziek, in de zin dat het erg druk kan worden met de uit zijn dak gaande band. Gelukkig blijft verstaanbaarheid helemaal in takt. Er zit wel een rafeltje aan de muziek dat met deze kabels meer naar voren komt dan met mijn referentie. Die vergeven iets meer, of houden wat tegen, invulling naar keuze.

Till Brönner zet zijn trompet naar voren, brengt details in het slagwerk en maakt dat op de bas de snaren duidelijk hoorbaar zijn. Muziek is relaxed met Till als echte solist. Zwoel en donker is de sfeer, het Hammond orgel speelt, alles los en vrij van de weergevers. Met een redelijke hoogte afbeelding en een orgel dat van links soms naar het midden schuift. Dat alles op mijn eigen kabels. Met de Flow 405 blijft Brönner zijn partijtje blazen voor mij. Helder gedefinieerd zonder verlies aan details. Trompet goed los en wat naar voren. De trompet mag een heel stuk hoger staan, dat zit er niet in met de Flow in deze combinatie.

De intimiteit blijft behouden van de muziek, het Hammond orgel neemt een belangrijke plaats in, valt nu wat meer op dan daarnet. Het geheel staat los van de weergevers, op een nette afstand van de luisterplek, toch direct genoeg om constant de aandacht op te eisen. Zonder meer ook met deze muziek een fraaie luidsprekerkabel met een mooi karakter dat een vleug warmte brengt, daardoor fundament legt en 'echtheid' geeft. Zonder zelfs op een kleine weergever het laag aan te zetten tot een dreun. Behouden blijft definitie en rust.

Tot slot madame Tolstoy op haar aanwijsbare plaats. Stem een tikje hees, zwoel, sexy en duidelijk verstaanbaar. Ze staat ver voor de piano opgesteld, vastgepind in het midden met een juiste afmeting van de stem. Geen uitvergrande mond of een geknepen geluid. De lage tonen van de piano staan breed in de ruimte. Het is een groot instrument, met lang aangehouden noten, warm van klank. Het is echte luistermuziek. Later in de track wordt de stem kleiner en scheller, staat dan verder weg van de microfoon en moet meer kracht zetten.

De Flow luidsprekerkabel brengt met Tolstoy een ronder karakter mee dan mijn eigen kabels, waarbij de warmte zeer welkom is op de vrouwenstem. Het geeft haar precies de body die je graag ziet, de extra longinhoud waardoor ze een mens wordt en geen robot. Met de pianoklanken gebeurt er ook iets, ze worden intenser alsof het volume wat omhoog geschroefd is, wat natuurlijk niet het geval was. Het stereobeeld wordt een stapje kleiner, de piano komt wat dichterbij op de dame te staan en de hoogte is afgenomen. Het is het uitruilen van voordelen en nadelen tegen elkaar. Prettig is de Flow zeker, vooral de stem wint aan klank.

De eerste interlink aan de set

Met Taylor brengt de Flow Link Prime 202 in combinatie met de Flow 405 luidsprekerkabel een karakter dat minder leunt op warmte, zelfs een lichte slis op de stem zet. Het stereobeeld met deze interlink is totaal anders geworden, veel meer diepte, breder en zelfs de hoogte is beter. Daarmee is de plaatsing van instrumenten erop vooruit gegaan. Deze interlink kan een mooie aanvulling zijn op de Flow luidsprekerkabel, waar het stereobeeld

net wat kleiner werd, groeit het nu terug naar de uitgangspositie van vanmorgen. Als de tweede stem invalt is die lastiger te herkennen dan die van een vrouw. Impact van de band is kleiner, het weerklinkt allemaal wat rustiger. Dat kan heel welkom zijn in een systeem dat zelf al de aandacht vraagt. Het maakt ook het herkennen van details wat eenvoudiger, het wat lichtere karakter speelt hierin een rol. In het gebied zo tussen de 100 en 150 Hz heeft de BBC LS3/5a een lichte bult in het laag, deze interlink accentueert dat wel een beetje.

Veldhuis & Kemper zijn weer aan de beurt. Hé, de stemmen staan weer op hun plaats. Goed te verstaan, niet langer de mannelijk borstkas met grote longen, helderder en transparanter. Duidelijk een grotere afstand tussen de band en de zangers, zodat stemmen meer de aandacht krijgen die ze verdienen boven de drukke achtergrond uit. Het stereobeeld gaat zelfs tot buiten de speakeropstelling, maar pas op voor de lichte mate van scherpte en de korreligheid op de muziek. Het blijft aanvaardbaar, wat ronder zou fijn zijn geweest. Brönnert profiteert met zijn trompet van deze interlink, hij raakt verder los van de band en de trompet krijgt een intensere koperklank. Instrumenten in de band krijgen een eigen plek met ruimte daar omheen. De lage tonen een tikje rommeliger, de hoge tonen helderder. Zo neemt de emotie wat af, komt een technisch aspect om de hoek waardoor de muziek een tikkeltje mechanisch wordt. Hou mij ten goede, deze interlink kost minder dan een kwart van CrystalConnect referentie. Het Hammond orgel wordt heel blij van de Driade interlink, de tonen gaan alle kanten op, vooral de hoge tonen en dat is wel wat ik gewend ben. Snel en speels, een heel wezenlijk onderdeel uitmakend van deze track.

Dan Tolstoy weer een keer. Haar stem is kleiner en staat vrij dicht op de vleugel. De vleugeltönen springen uit de achtergrond naar voren. Weten zich zuiver en lang aangehouden voordat ze verzinken in het niets. Tolstoy blijft goed te verstaan, zonder een harde S, iets waar ze behoorlijk last van kan hebben met mindere kabels. In relatie tot de prijs doet deze interlink erg veel goed en laat weinig te wensen over. Wat warmte mag, iets vloeiender graag, het wordt een heel klein beetje kaal. Daarom heel benieuwd wat de tweede en duurdere interlink brengt.

De duurdere interlink tot slot

Laatste ontwikkeling in interlink land, de Flow Link Reference 808, is een verrassing met Taylor, weg is de lichte kaalheid, welkom de volle en warme klank in combinatie met de Flow 405 luidsprekerkabels. Dit keer met een groot en diep stereobeeld. Wijder dan eerder mogelijk was met Driade luidsprekerkabels. Levendig, detailrijk, snel en puntig, transparant zonder mechanisch te worden. Diepe stem met veel lucht, snelle roffels op de trom, idem veel lucht en ruimte voor de band, forse diepte in het stereobeeld.

De vrouwenstem is per direct herkenbaar als een vrouw, geen twijfels hier. De synergie tussen luidsprekerkabel en interlink is groot, de samenwerking doet precies de goede dingen, elkaars beste eigenschappen versterken, de geringe zaken waar commentaar op was naar de achtergrond brengen. Wat hoor ik nu ineens veel in deze track. Puur vanwege de geschapen ruimte waardoor elk instrument op kan vallen in zijn eigen stuk stereobeeld. In plaats de hele track uit te moeten zitten is de muziek boeiend en de tijd vliegt voorbij.

Veldhuis & Kemper brengen menselijke stemmen, vol intonatie, vol informatie. Op de juiste plaats gezet. Al wil ik toch wat meer hoogte in het stereobeeld, waar de Flow 405 denk ik op aangesproken mag worden. De transparantie maakt dat de twee heren nauwelijks last hebben van de drukke band, er blijft een flinke afstand bestaan. In een groot en vooral ook een breed stereobeeld dat van muur tot muur loopt in plaats van tussen de speakers te blijven hangen. Randjes? Geen! Rafels? Geen! Ja, in de opname aanwezig, niet meer aanwijsbaar in de componenten of de kabeleigenschappen.

Brönner heeft een los karakter met deze set kabels. Trompet staat los, band zweeft op de achtergrond. Geen toegevoegde warmte meer in het laag, strak en neutraal. Dat zorgt voor een bas die te volgen is in de toonhoogte, te onderscheiden is van de basdrum. Terwijl de bekkens helderder weerklinken en op gaan vallen is er geen accent gelegd op de hoge tonen. Het is puur de transparantie en het gemak waarmee de kabel speelt dat daarvoor als oorzaak aangewezen kan worden. De Hammond danst van plezier, van hoog tot laag, duidelijker dan ooit, een eigen entiteit in de track. Heel plezierig, boeiend, gemakkelijk en met enorm veel rust in de achtergrond. Geen verschil in kabels? Zet de oren open en luister maar eens onbevooroordeeld. Dan zijn de verschillen duidelijk aanwezig.

Tolstoy is als laatste aan de beurt. Warm, vol en menselijk springt gelijk in gedachten. Tolstoy zelf legt nuances in haar stem, maakt het hartverwarmend, voor het eerst weer sexy door een passende licht heesheid en zachte S-klanken. De intentie van de song komt eindelijk weer eens echt naar voren. Piano op gepaste afstand, wel zo dichtbij de dame dat het een echte samenwerking blijft. Pianotonen die heel lang aanhouden, heel helder zijn en waarin de romp en de snaren samenwerken. Zelfs in het gedeelte dat heel akelig kan gaan klinken op mindere systemen blijft Tolstoy trouw aan haar performance, zonder hardheid, zonder vermoeiend te worden. Weer is de track afgelopen voor ik daar erg in heb. Dat zijn de tekenen waar ik op heb gewacht, de drang tot luisteren, tot proberen, tot genieten van muziek. Driade heeft het goed voor elkaar.

Go with the flow

Het is en blijft een verslag, dat hoewel gebaseerd op luisteren naar Flow kabels op diverse

systemen, een review blijft dat op andere systemen verschillend kan uitvallen. Toch worden nu en eerder een paar zaken voor mij duidelijk over de Flow kabels, zowel over de interlinks als over de luidsprekerkabel. Van de interlinks durf ik vast te stellen dat het prijsniveau onder de weergavekwaliteit is. Vooral de duurdere interlink springt er boven uit in prijs/performance, met zijn transparantie, gekoppeld aan een neutrale weergave in een groot stereobeeld. De prijzen zijn relatief hoog ten opzichte van de luidsprekerkabel, dat is terug te voeren tot het vele handwerk dat nodig is om een complexe interlink netjes en deugdelijk te vervaardigen.

De luidsprekerkabel durf ik rustig voordelig te noemen. Die presteert heel fraai, is voor zover ik vast kan stellen door te vergelijken met gerenommeerde andere merken neutraal, vloeiend, open en levendig. Maakt dat de luisteraar wordt betrokken in de muziek en zorgt voor het gevoel dat geluisterd wordt naar echte stemmen en instrumenten, niet naar ingeblikte muziek. Samen sterk gaat zeker op in dit geval, het toepassen van én de interlinks én de speakerkabel brengt synergie in het systeem omdat de kabels elkaars beste eigenschappen gaan versterken.

Kabels vergelijken en beschrijven blijft een lastige zaak, dus aanbevelen of juist niet aanbevelen is een gok. Wat ik wel wil uitspreken is dat de ontwerper van de Flow kabels is geslaagd in zijn streven naar een zuivere klankbalans. Het vervaardigen van een schier onhoorbare kabel lijkt gelukt en de probleemloze inzet aan diverse luidspreker systemen pleit in het voordeel. Dat een Driade luidspreker waarin Flow intern is verwerkt er blij van gaat worden is te verwachten, dat andere luidsprekers datzelfde gevoel opwekken vinden wij niet 'raar', maar 'heel bijzonder'. Ik hou ervan als een fabrikant een visie heeft, een doel en daarvoor gaat. Zelf onderzoekt, probeert, test, luistert, alleen en samen met anderen, om zo tot een ontwerp te komen dat hout snijdt. Driade Systems doet dat, noem het eigenwijs, ik noem het bewonderenswaardig. Ga mee met de Flow, daar krijgt u geen spijt van.

Driade Flow Cable

Flow 405 luidsprekerkabel, 2 x 3 stereo meter € 799,-

Flow Link Prime 202 RCA interlink, stereo meter € 499,-

Flow Link Reference 808 RCA interlink, stereo meter € 749,-

www.theflowcable.com | www.driadesystems.nl

Beoordeling: 4 / 5 voor de Flow Link Prime 202

5 / 5 voor de Flow 405 en Flow Link Reference 808